

“ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତନର ଗତିକୁ ଚାହୁଁ କରି ସଂସ୍କାର-ସ୍ଵଭାବର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କର, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାଦକୁ କପି କର”

ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ତିନୋଟି ଭାଗ୍ୟର ଚମତ୍କୃତ୍ୟ ସଂକେତ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପିତାତ୍ମକ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପାଳନାର ଭାଗ୍ୟ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ଶିକ୍ଷାର ଭାଗ୍ୟ, ତୃତୀୟରେ ସତ୍ତ୍ଵରୁ ଦ୍ଵାରା ବରଦାନର ଭାଗ୍ୟ । ଏହି ତିନୋଟି ଭାଗ୍ୟକୁ ଚମତ୍କୃତ୍ୟର ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମସ୍ତକ ତିନୋଟିଯାକ ଭାଗ୍ୟରେ ଚମତ୍କୃତ୍ୟ । ଏଭଳି ଭାଗ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହାର ବି ମସ୍ତକରେ ଚମତ୍କୃତ୍ୟର ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମସ୍ତକ ଭାଗ୍ୟରେ ଚମତ୍କୃତ୍ୟ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ନିଜର ଭାଗ୍ୟକୁ ଦେଖୁଛ ନା! ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଭାଗ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳିଛି କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟର ଚମତ୍କୃତ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କର ଏକାଭଳି ନାହିଁ । କାହାର ଚମତ୍କୃତ୍ୟ ଉତ୍କଳ, ଆଉ କାହାର ଚିକିତ୍ସା କମ୍ ଦେଖାଯାଉଛି । ଏମିତି ତ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକା ସାଥୀରେ ଏକାଭଳି ହିଁ ଭାଗ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ପାଠପଢ଼ା ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହିଁ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ପାଳନା ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଏକାଭଳି ଦେଇଛନ୍ତି । ଆଜି ରତନ ତୁମ୍ଭରୁ ବା ପଛରେ ଆସିବାବାଲା ହୋଇଆସାନତୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ହିଁ ପୁରଲୀ ଦ୍ଵାରା ପାଳନା ମିଳୁଛି ଏବଂ ପାଠପଢ଼ା ମିଳୁଛି । ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ଆଜି ରତନ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଅଲଗା ପୁରଲୀ ନାହିଁ, ସେହି ଗୋଟିଏ ପୁରଲୀ, କିନ୍ତୁ ଭାଗ୍ୟର ଚମତ୍କୃତ୍ୟ କରମାନଙ୍କୁ ହିସାବରେ ଦେଖାଯାଉଛି । ବାବାତ୍ମକାରୁ ସ୍ଵନେହର ପାଳନା ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଭଳି ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରୁ ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ବାହାରୁଛି “ମେରା ବାବା”, ଚାହେଁ ଆଗରୁ ଆସିଆସାନତୁ ବା ପଛରେ ଆସିଆସାନତୁ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ଅଧିକାରର ସହିତ କହୁଛନ୍ତି “ମେରା ବାବା” । କାହାକୁ ବି ପଚାର ବାବାତ୍ମକାରୁ ସ୍ଵନେହ ମିଳୁଛି ତ? ସମସ୍ତେ ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ବାବାତ୍ମକର ସ୍ଵନେହ ମିଳୁଛି । ଏହିଭଳି ମେରା ବାବା ଶବ୍ଦକୁ ଦିଲ୍ରେ ସହିତ କହୁଥିବା ପିଲାମାନେ ନିଶ୍ଚୟ ସହିତ କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି ଜାଣିଛ? ମୋର ସ୍ଵନେହ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ । ବାବା ପ୍ରଥମେ ମୋତେ ସ୍ଵନେହ ଦେଇଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ସ୍ଵନେହ ହିଁ ବାବାତ୍ମକର ପାଳନା ଅଟେ । ଏହିଭଳି ମେରା ବାବା କହିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେମାନେ ବାବାତ୍ମକର ହୋଇଯାଇଛ ଏବଂ ବାବା ତୁମର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ।

ଆଜି ତୁମେମାନେ ଏଠାକୁ ସ୍ଵନେହର ବିମାନରେ ବସି ଆସିଛ ନା । ସ୍ଵନେହ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏଠାକୁ ଚାଣି ଆଣିଛି । ସମସ୍ତେ ସ୍ଵନେହର ସହିତ ଆରାମରେ ଆସି ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛ । ଏହି ପରମାତ୍ମ ସ୍ଵନେହ କେବଳ ଏବେ ସଂଗମପୁରରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇଥାଏ । ଭବିଷ୍ୟତରେ ତ ଦେବାତ୍ମମାନଙ୍କର ସ୍ଵନେହ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କିନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମ ସ୍ଵନେହ କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ପରମାତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ପାତ୍ର ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି? ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ । ତୁମେମାନେ ହିଁ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି କେହି ଆତ୍ମା ପାତ୍ର ହୋଇଛ ଏବଂ ପ୍ରତି କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ହିଁ ପାତ୍ର ହେବ । ଏହିଭଳି ନିଶା ଚାଲିବା ବୁଲିବା ସମୟରେ ରହୁଛି ତ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଦିଲ୍ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୀତ ଗାଉଛି ବାଃ ମୋ’ର ଭାଗ୍ୟ! ଏହି ଗୀତ ଗାଇ ଚାଲିଛ ନା! ବାବାତ୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ଖୁସି ଲାଗୁଛି ଯେ ମୋ’ର ସବୁ ପିଲା ଅଧିକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ପରମାତ୍ମ ସ୍ଵନେହ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ କେହି ବି ନିଜକୁ କମ୍ ମନେ କରୁ ନାହିଁ । ସ୍ଵନେହରେ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ଅଟ । ବାପଦାଦା ପଚାରୁଛନ୍ତି ଯେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ସ୍ଵନେହ କାହାର ଅଛି? କାହାକୁ କୁହାଯିବ? ସମସ୍ତେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ମୋ’ର ସ୍ଵନେହ କମ୍ ନୁହେଁ । ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵନେହର ବିଷୟରେ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ଅଟ ସେଥିପାଇଁ ତ ମେରା ବାବା କହୁଛ । ତେବେ କାହାର କେତେ ସ୍ଵନେହ ଅଛି ତାହା ସମସ୍ତେ ନିଜେ ନିଜେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ଵନେହରେ ତ ସମସ୍ତେ ପାସ୍ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏବେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କେବଳ ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତନ, ବିଶେଷ ଭାବରେ ଶୁଣାଲିଲୁ ଯେ ଏହି ସମୟରେ ସ୍ଵ-ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ବିଶେଷ କରି ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କର ଏବଂ

ସଂଭାବ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ଏବେ କିନ୍ତୁ ସଂ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଗତି ତୀବ୍ର ହେବା ଦରକାର । ଏଥିରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛ ଏବଂ କରୁଛ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଏହାର ଗତି ଆଉ ଟିକେ ତୀବ୍ର ହେବା ଦରକାର । ବାପଦାଦାଙ୍କର ମନେ ଅଛି, ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛ ଯେ ଆଗାମୀ ନୂତନ ବର୍ଷରେ ସଂ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ସହିତ ସଂସ୍କାରର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଯେତିକି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେବା ଦରକାର ତା'ର ଗତି ଆହୁରି ତୀବ୍ର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ତୁମେମାନେ ସବୁ କ'ଣ ଭାବୁଛ ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯେତିକି ତୀବ୍ର ଗତି ହେବା ଦରକାର ସେହି ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ହେଉଛି ନା ଆଉ ଟିକିଏ ହେବା ଦରକାର? କାହିଁକିନା ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତର ପରିବର୍ତ୍ତନ ତୀବ୍ର ଗତିରେ ହେବାରେ ଲାଗିଛି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ସେତେବେଳେ ହେବ ଯାହା ସଂକଳ୍ପ କରିବ ତାହା ହୋଇଯାଉଥିବ । ଅଯଥାର୍ଥ ସଂକଳ୍ପ ଏଭଳି ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର ଯେପରି କୌଣସି କାଗଜ ଉପରେ ବିନ୍ଦୁ ଲଗାଇବା ସହଜ ହୋଇଥାଏ । କେତେ ସମସ୍ତ ଭିତରେ ଲାଗିଯାଉଛି? ଅଯଥାର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଫାଲତୁ ସଂକଳ୍ପ, ଏତିକି ତୀବ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦରକାର । କ'ଣ ବାପଦାଦା ଯେଉଁଭଳି ଚାହୁଁଛନ୍ତି ସେହିଭଳି ଗତି ହୋଇପାରିବ? ସାହାସ ଅଛି? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେଠାରୁ ସେତିକି ତୀବ୍ର ବେଗରେ ବିନ୍ଦୁ ଲାଗିପାରିବ, ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ସାହାୟତା ମିଳିଥାଏ, ତେଣୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପକୁ ଦେଖି ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ତ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ସଂକଳ୍ପ ହେଲା - ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ଆଜିର ସଭାରେ ସମସ୍ତେ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ନା! ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲ, ଦାଦିମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଲେ, ସମସ୍ତେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ଦେଖିଛ ତ! ତେଣୁ କାଲିଠାରୁ ସଂଭାବ ସଂସ୍କାର ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବା ଦରକାର । କ'ଣ ପାଳନ କରିବ? ଯେଉଁମାନେ ହାତ ଉଠାଉଥିଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ସମାପ୍ତି ସମାରୋହ ପାଳନ କରିବା? ଏହାର ସମାରୋହ ତ ବହୁତ ଧୁମ୍‌ଧାମ୍‌ର ସହିତ ପାଳନ କରିବା । ଯେପରି ସାହସର ସହିତ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ରଖିଛ ସେହିପରି ସାହସର ସହିତ ଯଦି ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ଧାରଣ କରିବ ତେବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କିଛି ବଡ଼ କଥା ନୁହେଁ । ଯେହେତୁ ତୁମର ଲକ୍ଷ୍ମଣ ହେଲା ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ତେଣୁ ଏବେ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମଣକୁ ଏକାଠି କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ଯାହା ବି ସଂକଳ୍ପ, ବାଣୀ ଏବଂ କର୍ମ କରୁଛ ପ୍ରଥମେ ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କ ସହିତ ମିଶାଅ । କର୍ମ କର । ଦୁନିଆରେ କର୍ମ କରିବା ମନା କିନ୍ତୁ ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କୁ କର୍ମ କର । ନିରାକାର ବାବାଙ୍କ ପାଇଁ ତ କହିବ ତାଙ୍କର ତ ଦେହ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଦେହଭାନ୍ କେଉଁଠୁ ଆସିବ! କିନ୍ତୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ତ ଦେହଧାରୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଦେଖ ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ ବି ସମର୍ପଣ ହୋଇଛ, ସମର୍ପଣ ବାଲା ହାତ ଉଠାଅ, ଯେଉଁମାନେ ସମର୍ପଣ ଅଟ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଯେତେବେଳେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲ ସେତେବେଳେ କ'ଣ ସଂକଳ୍ପ କରିଥିଲ? ବାବା ଏହି ଶରୀର, ମନ, ଧନ ସବୁ କିଛି ଆପଣଙ୍କର । ଏହିଭଳି କହିଛ ନା! କରିଛ ନା ସଂକଳ୍ପ? କରିଥିଲ? ଏଥିରେ ହାତ ଉଠାଅ । ତେଣୁ ଏବେ ସମର୍ପଣ କରିଲ, ମୋ'ର ନୁହେଁ । ଶରୀର ମଧ୍ୟ ମୋ'ର ନୁହେଁ । ଧନ ମଧ୍ୟ ମୋର ନୁହେଁ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ନିଜର ଶରୀରକୁ ସେବା ଅର୍ଥେ ବାବାଙ୍କୁ ଦେଇ ଦେଇଥିଲେ, ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏହି ଶରୀର ମୋ'ର ନୁହେଁ, ଏହା ମୋତେ ସେବା ଅର୍ଥେ ମିଳିଛି । ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ଶରୀର, ମନ ଏବଂ ଧନକୁ ସେବା ଅର୍ଥେ ଅର୍ପଣ କରି ଦେଇଛ, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଶରୀର ବାବାଙ୍କର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ଅଟେ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମପାବାବାଙ୍କର ଶରୀର ସେବା ଅର୍ଥେ ରହିଥିଲା ସେହିପରି ତୁମମାନଙ୍କର ଶରୀର ମଧ୍ୟ ତୁମର ନୁହେଁ, ସେବା ଅର୍ଥେ ରହିଛି । ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାର ଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି, ଦେହ-ଅଭିମାନର ବା ଦେହଭାନ୍‌ର ତାହା ରହିବା ଦରକାର କି? ଯଦି ଏହି କଥାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ରଖିବ ଯେ ମୋ'ର ଏହି ଶରୀର ବିଶ୍ୱ ସେବା ଅର୍ଥେ ଅଟେ, ମୋ'ର ନୁହେଁ, ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଛନ୍ତି ତେବେ ଦେହଭାନ୍ ବା ଦେହଅଭିମାନ, ଏଥିରେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ଅଧିକ କଷ୍ଟି କରୁଛି, ଦେହଭାନ୍ ତା'ଠାରୁ କମ୍ । ପୁଣି ବି ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକକୁ ଯେହେତୁ ଦେଇ ଦେଇଛ, ଯେତେବେଳେ ଫରମ୍ପ ପୂରଣ କରୁଛ ସେତେବେଳେ କ'ଣ ଲେଖୁଛ? କ'ଣ କହୁଛ ଚୀତରମାନେ ଫରମ୍ପ ପୂରଣ କରାଉଛି ନା! ସେତେବେଳେ କ'ଣ ସବୁ ପୂରଣ କରାଉଛ? ମୋ'ର ଏହି ଜୀବନ ଏବେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ରହିଲା । ଯେଉଁମାନେ ବି ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛନ୍ତି

ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ ରହିଛି - ଏହି ଶରୀର, ମନ, ଧନ ବାବାଙ୍କର ଅଟେ, ମୋର ନୁହେଁ । ତେବେ ଏହି ସବୁ ଯେଉଁ ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ହୁଏତ ଦେହଭାନ୍ କିମ୍ବା ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଛି ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପ୍ରତିଦିନ କରୁଛି, ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାର କାହିଁକିନା ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାରେ ଏହା ବିଘ୍ନ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଉପାଦାନ-ଉତ୍ପାଦ ମଧ୍ୟ ରହିଛି, ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଶୁଣୁଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛ ଆପଣଙ୍କୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ । ଏବେ ପରମ୍ପରାନ୍ତ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ବା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ପିତା ଆସି ଯାଇଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବା ଏବେ ଗୁପ୍ତ ଅଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ କରୁଛି କିନ୍ତୁ ଏହି ସମାଗର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷରେ ଚାରିଆଡ଼େ ଖେଳିଯାଉ ଯେ ଆମର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି, ଭଗବାନ ଉତ୍ତାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି ନୁହେଁ କି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀମାନେ ଉତ୍ତାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ଏହିଭଳି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ନିର୍ଗତ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କର ଏହି ସଂଭାବ-ସଂସ୍କାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ଦ୍ଵାରା ତୁମ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଙ୍କର ଚେହେରା ଏବଂ ଚାଲିଚଳନ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ କରୁଛ ମଧ୍ୟ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କର କାନରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ଶୁଣିବିତ ହେଉ ଯେ ଭଗବାନ ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ବାବା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ହେବାର ତ ଅଛି ନା! ହାତ ଉଠାଅ, ହେବାର ଅଛି ନା, ହେବ ନା? ହାତ ତ ବହୁତ ଭଲ ଉଠାଇଦେଲ । ବାପଦାଦା ଖୁସି ଅଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ଲଗନ ରହିଛି ଏବଂ ହେବ ମଧ୍ୟ ସୁନିର୍ଗତ । ଏଥିପାଇଁ କାଲିଠାରୁ ଯେପରି ନିଜର ସଂଭାବ-ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବ ସେହିପରି ତା'ର ଆଧାର ହେଲା ସବୁ ବ୍ରହ୍ମାପଣ ପିଲାମାନେ ନିଜ ନିଜର ଚାଟୁରେ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ଦୁନିଆରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାମ ଦେଇଛ ଯେ କେତେ ସମୟ ଆପଣମାନେ ଶୁଭଭାବନା ଏବଂ ଶୁଭକାମନା ରଖିପାରିବେ । ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଛ ରଖିପାରିବ ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ନିର୍ଗତ ରଖିପାରିବ । କେତେବେଳେ ବି କାହାର ବି ସଂଭାବ-ସଂସ୍କାର ସେତେବେଳେ ସାମନା କରିଥାଏ ଯେତେବେଳେ ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ସେହି ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ସେହି ସମୟରେ ନିଆଏ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅମୃତବେଳାରେ ଯଦି ଏହି ସଂକଳ୍ପ କରିବ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ରଖିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ତେବେ ଯାଇ ନିଜକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ତାକୁ ପୂରଣ କରିପାରିବ । କଥା ତ ଅନେକ ଆସିବ ତା'ର କାମ ହେଲା ଆସିବା, ମାୟା ଅଟେ ନା କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ବିନୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ତେଣୁ କାଲି ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ, ନିମିତ୍ତତ୍ଵ ସହିତ କଥାବାରତ୍ତା କରି ଯେଉଁ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ତାକୁ ଆଗକୁ କିପରି ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିପାରିବ ତା' ଉପରେ ଆଲୋଚନା କରିବ । ଫିନିଶ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନଦୁ ଲଗାଇଦେବ । ହାତ ତ ଉଠାଇଛ ନା! ଆଗ ଧାଡ଼ିବାଲା ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ନିମିତ୍ତ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମା ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ କେତେ ପ୍ରକାରର ସଂସ୍କାରବାଲା ଆସିଥିଲେ, ଆଜି ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେତେ ପ୍ରକାରର ସଂସ୍କାରର ଖେଳ ଦେଖିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ଆଧାରରେ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ଼ାଇ ଚାଲିଥିଲେ, ଯାହାର ଫଳ ସ୍ଵରୂପ ଆଜି ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା କେତେ ବଢ଼ିଗଲାଣି । ହଲଚଳ କରିବା ଭଳି କଥା ଆସୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ଅଚଳ ରହୁଥିଲେ । ତା'ର ପରିଣାମ ସ୍ଵରୂପ କେତେ ସେଣ୍ଟର ଖୋଲି ଯାଇଛି ଏବଂ କେତେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇ ଚାଲିଛି ।

ଆଜିକାଲି କେତେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଚାଲିଛି । ହେଉଛି ନା! ଏହି ସବୁ ଫଳାଫଳ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସାହସ କାରଣରୁ ହିଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି । ପ୍ରଥମେ ଏକ୍ସିଆ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଥିଲେ, ତୁମେମାନେ ତ ପରେ ଆସିଛ କିନ୍ତୁ ଏକ୍ସିଆ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସାହସ ରଖି ଆଗକୁ ବଢ଼ିଥିଲେ । ତା'ର ପରିଣାମ ସ୍ଵରୂପ ବାସ୍ତବିକ ପ୍ରମାଣ ରୂପରେ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କର ସାଥୀ ଅଟ । ତେଣୁ ସାହସ ଅଛି ତ । ବ୍ରହ୍ମାବାବା ତ ଏକ୍ସିଆ ସାହସ ରଖିଥିଲେ । ତୁମେମାନେ ତ ବହୁତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଅଛ । ତେଣୁ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ, ସାଥୀ ସନ୍ତାନ ମନେ କରୁଛ ନା! ସାଥୀ ହୋଇ ରହିଛୁ, ସାଥୀ ହୋଇଯିବୁ ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସହିତ ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଆସିବୁ । ତେଣୁ ଏବେ ସମୟ ଅଛି, ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଯେପରି ସାହସ ରଖିଥିଲେ, ଫଳାଫଳ ତ ଦେଖୁଛ ତେଣୁ ଏତେ ବଡ଼ ସଂଗଠନ ଭିତରେ ଯଦି ସାହସର ପାଦ ଉଠାଇବ, ତେବେ କ'ଣ ନ ହୋଇପାରିବ! କଳ୍ପ-କଳ୍ପ ହୋଇଆସିଛି, ଆଗକୁ

ମଧୁସ୍ତ ହେବ ।

ତେବେ ବାବା ଏବେ କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । କେବଳ ତୁମେମାନେ ଗୋଟିଏ କାମ କର, ସେହି କାମଟି ହେଲା ସାଧାରଣ ପୁରୁଷାର୍ଥକୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କର । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ କେଉଁଠି କେଉଁଠି ଅବହେଳାପଣ ଆ ମଧୁସ୍ତ ରହୁଛି, ହୋଇ ହିଁ ଯିବ, ବିନୟ ତ ଆମ ଜନମ ସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର, ଏମିତି ଜ୍ଞାନ ଆଧାରରେ ଦେଖିଲେ ଏହା ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ କିନ୍ତୁ ଅବହେଳା ପଣିଆର ଭାଷା ମଧୁସ୍ତ ଏହା ହିଁ ଅଟେ, ଆମର ବିନୟ ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ, ହୋଇ କରି ହିଁ ରହିଛି । କୌଣସି କାମ ତ ଅଟକି ନାହିଁ, ହେବା ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ ଅଟେ.... । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାର ଶବ୍ଦ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଅବହେଳାପଣିଆର ମଧୁସ୍ତ ଏହି ଶବ୍ଦ ଅଟେ । କୌଣସି କାମ ତ ଅଟକିବାର ନାହିଁ, ହେବ ତ ସୁନିଶ୍ଚିତ... ତେବେ ଏସବୁ ହେଲା ଅବହେଳାପଣିଆର ଶବ୍ଦ । ଏହି ସଂସ୍କାରକୁ ମଧୁସ୍ତ ଚେକ୍ କରିବାକୁ ହେବ । ତେବେ ଅବହେଳା ପଣିଆର ଲକ୍ଷଣ ହେଲା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନରେ ଛୋଟ ଛୋଟ କଥାରେ ଥକି ପଡ଼ିଯିବାର ଦେଖାଯାଉଥିବ । ରେହେରାରେ ସେଉଁଲି ଖୁସିର ଝଲକ ଦେଖାଯାଉନଥିବ । ସେବା ଦ୍ଵାରା ଯଦି ପୁଣ୍ୟ ଜମା ହେଉଛି ତେବେ ରେହେରାରେ ତ ଖୁସି ରହିବା ଦରକାର । କୌଣସି ନା କୌଣସି ପରକାରରେ ଥକିଯିବାର କାରଣ ହେଲା କୌଣସି ନା କୌଣସି କଥାର ଅବହେଳାପଣିଆ ହିଁ ଅଟେ । ଯଦି କରିବାର ହିଁ ଅଛି ତେବେ ଖୁସି ଖୁସିରେ କର । ତୁମର ରେହେରା ମଧୁସ୍ତ କରୁଥିବ, ଚାଲିଚଳନ ମଧୁସ୍ତ ସେବା କରୁଥିବ । ତେବେ ଆଜି ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ହାତ ଉଠାଇଥିବାର ଦେଖି ବାପଦାଦା ବାରମ୍ବାର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଆରୁଛା ଏହି ଗୁରୁପରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଉଠ । ଦେଖୁଛ କେତେ ଅଛନ୍ତି? ବହୁତ ଅଛନ୍ତି । ହାତ ହଲାଇ । ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜର ପିତାତ୍ଵ ସହିତ ମିଳନ କରିବାର ଅଭିନନ୍ଦନ । ତେଣୁ ବିଶେଷ କରି ସମସ୍ତ ଅନୁସାରେ ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ବି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ, ଜିଲାଭାଳା ନୁହେଁ, ସେମାନେ ଶେଷରେ ଆସିଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଆଧାରରେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିପାରିବେ । ଏହିଭଳି ଚମତ୍କାରୀ କର, ଏବେ ବି ସୁଯୋଗ ଅଛି । ଏମିତି ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ଆମେ ତ ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିଛୁ, ନା, ତୀବ୍ର ଗତିରେ ମଧୁସ୍ତ ଆଗକୁ ବଢ଼ିପାରିବ, କିନ୍ତୁ ସବୁ ସମୟରେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ, ଦେଖିବି, ଭାବିବି.... ଏଭଳି କୁହ ନାହିଁ । କ'ଣ ନିଜର ଘର ବା ଦାତାତ୍ଵର ଘର ଭଲ ଲାଗୁଛି ତ! ତେବେ ସବୁ ଭାଇଭଉଣୀମାନେ ମଧୁସ୍ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସଂଘାତ ଜଣାଉଛନ୍ତି ଆରୁଛା!

ଏବେ ଚାରିଆଡ଼ର ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦାତ୍ଵର ସନ୍ଦେହଭରା ଶୁଭେଚ୍ଛା ସଂଘାତ କରିବା ହେଉ, ବାପଦାଦା ଜାଣିଛନ୍ତି ଦୂରରେ ବସିଥିଲେ ମଧୁସ୍ତ ଅନେକ ପିଲା ଦେଖୁଛନ୍ତି ମଧୁସ୍ତ ଏବଂ ମିଳନ ମଧୁସ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ସେହି ସବୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାପଦାଦା ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେପରି ଏବେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଥିଲ, ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବୁ, ଏବେ ମଧୁସ୍ତ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଗୋଟିଏ ହିଁ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ହାତ ଉଠାଇଛ ଯେ ଆମେ ସବୁ ମିଳିମିଶି ସମାପ୍ତିର ସମୟକୁ ପାଖେଇ ଆଣିବା ପାଇଁ ଏହି ସଂକଳ୍ପ କରୁଛୁ, ଏବଂ ଚାରିଆଡ଼େ ସମସ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ସମୟରେ ବରହମାବାବା ଏବଂ ଶିବବାବା ଉତ୍ତମଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ ଯେ ଆମର ପିତା ଆସିଯାଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତଙ୍କ ମୁଖରେ ବାବାତ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହୋଇଯାଉ । ଏବେ ଏହି ବର୍ଷ ଭିତରେ ଏହିଭଳି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରଖ ଯେ ବାବାତ୍ଵକୁ ନିଶ୍ଚିତ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିବୁ । ଅଧାକାମ ତ ବାବା କରିଦେଇଛନ୍ତି, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ଵ ଆଗରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିସାରିଛନ୍ତି, ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କର କାମ ହେଲା ଭଗବାନ ଆସିଗଲେଣି, ଏହି ଶବ୍ଦ ବିଶ୍ଵର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଆତ୍ମା ରୂପୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁ । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ଆନ୍ତରିକ ସନ୍ଦେହ, ଆନ୍ତରିକ ପ୍ରେମ, ଆନ୍ତରିକ ଉପହାସ-ଉତ୍ସାହ ସହିତ ସନ୍ଦେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ଆରୁଛା!

ସେବାର ପାଳି କର୍ଣ୍ଣଶାଟକ ଜୋନର:- ସେବାର ସୁଯୋଗ ନେବା ଅର୍ଥ ବାବାତ୍ଵର ପାଖକୁ ଆସିବାର ସୁଯୋଗ

ପାଇବା । ଦେଖ ସେବା କାରଣରୁ କେତେ ଆତମାତ୍ମକୁ ଆସିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଛି । ସମସ୍ତଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ତୁମେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟୀରମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି କାହିଁକିନା ସେବା କରିବାର ସାହସ ରଖି, ତେଣୁ ଏତେ ଜଣଙ୍କୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଲା । ବାପଦାଦା ମଧୁସ୍ ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ନୂଆ ନୂଆ ପିଲାମାନେ ମଧୁସ୍ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି । କର୍ଣ୍ଣଶାଟକରୁ ଯେଉଁମାନେ ପରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଲମ୍ବା ହାତ ଉଠାଅ । ପରଥମ ଥର ପାଇଁ ମଧୁସ୍ ବହୁତ ଆସିଛନ୍ତି, ଭଲ କଥା । କର୍ଣ୍ଣଶାଟକର ବହୁତ ଭଲ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛି, ଏବେ ଯେପରି ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଛି ସେହିପରି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥର ବିଧିର ମଧୁସ୍ ଚାରିଆଡ଼େ ବାସ୍ତୁମଣ୍ଡଳ ସୃଷ୍ଟି କର । ନମ୍ବର ନେଇଯାଅ । ସଂସ୍କାରକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାରେ ନମ୍ବର ନେଇଯାଅ । କ'ଣ ନେଇପାରିବ ତ? ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ପରଥମ ନମ୍ବର ସ୍ଥାନ ନେଇପାରିବୁ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବହୁତ ଭଲ । ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଏହିଭଳି ସଂଗଠନ ତିଆରି କରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ନିଧାରଣ କର । ସମସ୍ତେ ଏକ ଅଟ, ସ୍ଥାନ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହେଲେ ମଧୁସ୍ ସମସ୍ତେ ଏକ ଅଟ । ଏହିଭଳି ରମତକାରୀ କରି ଦେଖାଅ । ଅଛି ତ ସାହସ? ସାହସ ଅଛି? ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ପାଖକୁ ସମାଚାର ତ ଆସିବାରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ପୂର୍ତ୍ତି ମାସରେ ନିଜର ପରିବର୍ତ୍ତନର ସମାଚାର ମଧୁସ୍‌ଙ୍କୁ ଲେଖି ପଠାଇବ । ଲେଖିବ ତ! ସବୁ ମାସରେ ଲେଖିବ । ଯାହା ବିତିଗଲା ତା'କୁ ଭୁଲିଯାଅ । ଏବେ ନମ୍ବର ୧୩ ନେଇ ଦେଖାଅ । ଭଲ କଥା । ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେବା ମଧୁସ୍ ବହୁତ ଭଲ ହେଉଛି କିମତୁ ଏବେ ସଂଗଠନକୁ ଦେଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ଉଦାହରଣପୂର୍ବକ ହୁଅ । କ'ଣ ପରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ଅଛ ତ? ହାତ ଉଠାଅ । ତୁମେମାନେ ଦେଖିବ ଗୋଟିଏ ମାସ ଭିତରେ ବହୁତ ଭଲ ଫଳାଫଳ ଆସିବ । ଆରୁଛା! ବହୁତ ବହୁତ ବିଶେଷ ସ୍ତନେହ ସମ୍ପଦନ୍ ଶୁଭେଚ୍ଛା ।

ବରଦାନ:- ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣର ବିଧି ଦ୍ଵାରା ନିଜର ପଣିଆର ଅଧିକାରକୁ ସମାପ୍ତ କରୁଥିବା ସମାନ ସାଥୀ ଭବ ।

ତୁମେମାନେ ଯେଉଁ ପୂର୍ତ୍ତିଦିନ କରୁଛ, ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବୁ, ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବୁ ଏବଂ ସାଥୀ ହୋଇ ରାଜସ୍ କରୁବୁ - ଏହି ପୂର୍ତ୍ତିଦିନକୁ ସେତେବେଳେ ପୁରଣ କରିପାରିବ ଯେତେବେଳେ ସାଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସମାନ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସମର୍ପଣତା ଦ୍ଵାରା ହିଁ ସମାନତା ଆସିପାରିବ । ଯେତେବେଳେ ସବୁ କିଛି ସମର୍ପଣ କରିଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ନିଜର ବା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଯେତେବେଳେ ପରସ୍ପର କାହାର ବି ଅଧିକାର ରହିଥିବ ସେ ପରସ୍ପର ସର୍ବ ସମର୍ପଣରେ କମି ରହିଥିବ ସେଥିପାଇଁ ସମାନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ସାଥୀ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ, ସାଥୀ ହୋଇ ଉଡିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ସମାନ ହୁଅ ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ନିଜର ସମସ୍ତ, ଶ୍ଵାସ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପକୁ ସଫଳ କରିବା ହିଁ ସଫଳତାର ଆଧାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବସ୍ଥକତ ଲଗାବା - ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ରହିବା ପାଇଁ ନିଜର ସ୍ଵଭାବକୁ ସରଳ କର ଏବଂ ସହନଶୀଳ ହୁଅ । ଯେଉଁମାନେ ସରଳ ସ୍ଵଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଏକତ୍ରିକରଣର ଶକ୍ତି ସ୍ଵତଃ ଭାବରେ ରହିଥିବ । ସରଳ ସ୍ଵଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମା ସମସ୍ତଙ୍କର ସ୍ତନେହୀ ତଥା ସହଯୋଗୀ ମଧୁସ୍ ହୋଇଥିବ । ଯିଏ ଯେତିକି ସରଳ ସ୍ଵଭାବଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବ ମାୟା ତାଙ୍କୁ ସେତିକି କମ ସାମନା କରିବ । ସରଳ ସ୍ଵଭାବଯୁକ୍ତ ଆତ୍ମାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପ ଚାଲି ନ ଥାଏ । ତା'ର ସମସ୍ତ ମଧୁସ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯାଏ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ବିଶାଳ ତଥା ଦୂରଦର୍ଶୀ ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବି ସମସ୍ୟା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବିଶେଷ ସୂଚନା:- ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାରର ଯୋଗାଭିଷା:- ଆଜି ମାସର ତୃତୀୟ ରବିବାର, ସମସ୍ତ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ସଂଗଠିତ ରୂପରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସନ୍ଧ୍ୟା ୬.୩୦ମି. ଠାରୁ ୭.୩୦ ମି. ପରସ୍ପର ନିଜର ଫରିସତା ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵାରା ଭବକୁଥିବା ଦୁଃଖୀ ଅଗାଧ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ପବିତ୍ର କିରଣ ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାରାଦାତା ପରମାତ୍ମା ପିତାଙ୍କର ସମ୍ପୃତି ଦେବାର ସେବା କରିବା ହେବେ ।